

Heiner Goebbels: PROTI GESAMTKUNSTWERKU

Kniha *Proti gesamtkunstwerku*, která právě vychází v Nakladatelství AMU, je v českém kontextu prvním vhledem do myšlení a tvorby Heinerja Goebbelse, jedné z nejvýznamnějších osobností současné hudební a divadelní avantgardy. Hudební skladatel, pedagog, režisér a reformátor hudebního divadla v ní uvažuje o hudbě, divadle, estetice, umělcích, rozhlasu, vzdělávání a jejich vzájemném ovlivňování. Rozkrývá také struktury a strategie jednotlivých uměleckých oblastí. Nesnaží se však přinést ucelenou divadelní či hudební teorii, jde spíše o ponoření do vlastní tvorby a osobního vnímání umění.

Publikace představuje výbor ze dvou Goebbelsových knih. První z nich, nazvaná stejně jako celá publikace *Proti gesamtkunstwerku*, je výbor z přednášek, článků a dalších textů, ve kterých Goebbles přibližuje svoji hudebnědivadelní práci do počátku tisíciletí.

Na ni navazuje druhý oddíl, *Estetika nepřítomnosti*. Zde tvoří první část texty o Goebbelsových pracích počínaje rokem 2002, druhá část sestává z projevů a statí o umělcích, které jsou pro něj inspirací a s nimiž spolupracoval. Třetí část je věnovaná vzdělávání, zejména výuce herectví a režie. Texty z německých originálů *Komposition als Inszenierung* (Verlag der Autoren, 2002) a *Ästhetik der Abwesenheit: Texte zum Theater* (Theater der Zeit, 2012) vybral a uspořádal Lukáš Jiříčka.

„Texty shromážděné v této knize se pokoušejí poskytnout představu o mých pracích mezi textem a hudbou, pro rozhlas i pro jeviště, mezi divadlem a operou, a pokoušejí se porozumět jejich strukturám a strategiím. Čtenář – a platí to i pro mě samotného – by mohl skrze tyto malé vhledy a velké výhledy snadno získat dojem, že mé práce vznikají takřkajíc konceptuálně. Opak je však pravdou. Spousta věcí přichází intuitivně, snažím se rozličnými technikami zapomínání a spontánní činnosti i kolektivní tvořivosti poskytovat při práci hodně prostoru nevědomí a sám se nechávám překvapovat výsledkem. Proto bývám schopný reflexe až zpětně – s nezbytným bezpečnostním odstupem.

Tyto texty tudíž nepřinášejí žádnou ucelenou teorii divadla ani je nepředkládám jako manifest toho, jak by dnes měla vypadat hudba a performativní umění. Přinejlepším mohou ukázat, jak lze uměleckou práci pojímat jako neustálý výzkum – pro divadlo, o kterém teď ještě nevíme, jak bude zítra vypadat,” píše o knize sám Goebbels.

HEINER GOEBBELS žije ve Frankfurtu nad Mohanem. Po absolvování studia sociologie a hudby komponoval hudebně-divadelní inscenace, scénické koncerty, audio inscenace a kompozice pro ansámby a velké orchestry (Surrogate Cities ad.). Od konce osmdesátých let komponuje a inscenuje vlastní, světově uznávaná hudební díla, např. *Die Befreiung des Prometheus* (1993), *Schwarz auf Weiss* (1996), *Max Black* (1998), *Hashirigaki* (2000), *Songs of Wars I have seen* (2007) a mnohé další. Většinu těchto inscenací realizoval pro Théâtre Vidy v Lausanne a objel s nimi světové festivaly. ECM Records mu vydalo několik CD, za něž obdržel dvě ocenění Grammy. Za svou práci získal mnoho dalších cen, mimo jiné v roce 2012 jednu z nejrenomovanějších divadelních cen světa, International Ibsen Award. Heiner Goebbels je profesorem v Institutu pro aplikovanou divadelní vědu na Univerzitě Justuse Liebiga v Gießen. Od roku 2006 je prezidentem Hesenské divadelní akademie.

Více informací o této publikaci i dalších edičních počinech Nakladatelství AMU (včetně e-shopu) najdete na adrese: www.namu.cz

Chcete-li knihu redakčně zpracovat, zažádejte si o recenzní výtisk.

[Eva Zavřelová / eva.zavrelova@amu.cz](mailto:eva.zavrelova@amu.cz)